

Norr-botniske herdars fägne-qwäde, öfwer probsten och kyrkioherden i Kemi, ...

1700-1829 81 Cbza 1720 Forbus, Laurentius

National Library
of Sweden

Norr-Botnische Herdars

177

Gagne=Swåde,

Öfwer

Probsten och Kyrkoherden i Remi

Högäreswärdige och Höglärde Herren

**Mag. LAURENTIU
FORBUS,**

BRUDGUMMEN

Samt

Dygdådla Enke Fruen och Pastoriskan ifrån Bl

**SUSANNA
CAJANA,**

BRUDEN;

Wid deras förnöjeliga Wigsel den 14 Januari

År 1720.

Utradt wid Sjället /

Men wid Agnesit med Rumor ristadt / til wälbemälste Brude-P

Åre=Minne.

I wil på lyckans Himmel rinna
Wår Herdes glädie-stierna ny:
An bryter fram för wår Herdinna
En Sol ur ångslans swarta sky:
I dunkla hyddor glimmar lius:
Nerslagne tiäll stå up af grus.

Hit Herdar och Herdinnor alle/
En frögd i lur nu blåser opp:
Af glada stämmor marken skalle/
At genstwar hörs i Ställens topp:
Så trotser sielfwa wintrens smäll/
Och willdiurs gny omi wåra tiäll.

Wår Herdes hieka bår stads Lager/
Långst under Karlwagns falla ring:
Herdinnans Lilla lika fager
Står jämt i grönstån året kring:
Hon har Hans Snilles Lager lönt;
Han Hennes Dygders Lilla frönt.

Nu Himlen med all ömhet fågne
Er bäggesides nögda Siäl!
Och under Nådens skugga hagne
Er Hyddas oförkränka wäl!
At triffam lyckå går i bet
Med spaka Lambens menlös het.

Vi märke ut de bästa tallar
Er til Maistänger på vårt bärg:
Tills jordens warma barm framfallar
All Wärens prackt och blomster-färg;
Då skal man flåta i Er krants
Hwart skonsta blad af markens glants.

Gud signe hwar en stund I qwäden
In under hyddans nögda tält!
Gud signe hwart ett stät I träden
Wid Färens spår i blomster-fält!
Er gifwe hwar lycksalig dag
Förnöglighet til följeslag.

Och när Er gröna skuggan lockar
Att luta ner på blomstrand ång;
Naturen Er sitt smycke plockar /
Och breder ut all fågrings sång:
Där surrand wästan-flått Er då
En liuflig swalka andas på.

De lustens Måster - Skalder tåcka /
På qwistar i sitt qwicka språng /
Hwar dag med tusend stämmor tåcka
Förnya jämt Er Brude - Sång.
All skogs och markens ädla frukt
Er blås sin grödas balsam-luft.

Gud biude fridsens mandlar spricka
Ut af Er Herde-staf med lust!

Sch

Och låte Er i ro få dricka
Af hiordens fett och dälbers must:
Och fågna Er af Lambens skim
Wid ålf - och källors fradgand im.

Er Hydda sig i Angla - trefnad
I fagra Herdar widge ut!
Wi binde för Er sälla lefnad
I wäplings stiel Er Lyckas knut:
Men knyte den ock Herrans hand
I Himmelen med Demants band.

Som sky-bewurpe Ställen höjes
För andra bärge; Ert Adla Namn
Med ryktets rena frågd förnöjes
Och bårs i årans hwoita samn/
Tils sommar - natten wid wår Pol
Ej mera ser sin fulla Sol.

Stönt wåra bärge ej båra Ceder;
Dock i hwart enda trä i mark
Til sena åldren skal med heder
Ert Namn här gro i blad och bark.
Si här / wi skäre I wår Lund
Det på hwar Björk i signad stund.

* * * * *

* * * * *